

සන්ධි

සන්ධි, සංස්කෘත භාෂාවේ ප්‍රධාන ව්‍යාකරණ සිද්ධාන්තයකි. සන්ධිවල දී මූලික වන්නේ ස්වර ව්‍යඤ්ජන ආදි අක්ෂරයෝ ය. ළං ව තිබෙන අකුරු දෙකක් එකතු කොට ගැළපීම සන්ධි නම් වේ. ගැමි ව්‍යවහාරයේ දී පොල් + අත්ත = පොල්ලත්ත ලෙස සන්ධි පදයක් වශයෙන් භාවිත වේ. අකුරු, වචන වෙන් කිරීම විසන්ධි ලෙස ද එකට එකතු වූ පසු සන්ධි ලෙස ද භාවිත කරනු ලැබේ. ලෝප, ආදේශ, ආගම, ද්විත්ව, ජලන, හ්‍රස්ව, දීර්ඝ ආදි උපරිති රැසක් ද සන්ධිවලට දයක වේ. මුල් පදයේ අග අකුරත් අග පදයේ මුල් අකුරත් සන්ධි රීතියට යොමු වේ.

සංස්කෘත සන්ධිවල දී අභ්‍යන්තර සන්ධි හා බාහිර සන්ධි වශයෙන් දෙකොටසක් දකිය හැකි ය.

1. එක ම පදයක සිදු වන එක් විම අභ්‍යන්තර සන්ධි නම් වේ.

උදා:- $भर्तु + आ = भर्ता$
 නතී + ආ = හත්‍රී = සැමියා

2. පද දෙකක් අතර සිදු වන එක් විම බාහිර සන්ධි නම් වේ.

උදා:- $मुनि + इन्द्र = मुनीन्द्र$
 මුනි + ඉන්ද්‍ර = මුනීන්ද්‍ර - බුදුරජාණන් වහන්සේ

සංස්කෘත සාරස්වත ව්‍යාකරණ ග්‍රන්ථයට අනුව සන්ධි වර්ග පහකි. ඒවා නම්

1. ස්වර සන්ධි
2. ව්‍යඤ්ජන සන්ධි
3. අනුස්වාර සන්ධි
4. විසර්ග සන්ධි
5. ප්‍රකෘති සන්ධි

ඉහත සන්ධි වර්ගවලට අයත් සන්ධි රීති බොහෝමයක් ඇත. ඒවා විස්තරාත්මක ව ඉහළ පන්තිවල දී උගත හැකි ය. මෙම ශ්‍රේණියේ දී ඒ ඒ සන්ධි වර්ග පිළිබඳ ව සාමාන්‍ය අවබෝධයක් සහ ඒ ඒ සන්ධි වර්ගයන්ට අයත් එක් සන්ධි රීතියක් පමණක් උගත හැකි ය.

1. ස්වර සන්ධිය

සන්ධි වන පදවල දී මුල් පදයේ අගක්, අග පදයේ මුලක් ස්වර අක්ෂර පැවතීම ස්වර සන්ධියේ ලක්ෂණය යි. ස්වරයන් මුල් වී ලෝප, ආදේශ, ආදි රීතිවලට යටත් ව සිදුවන සන්ධිය ස්වර සන්ධි නම් වේ.

$$\text{උදා:- } \text{සුර} + \text{අසුර} = \text{සුරාසුර}$$

සන්ධි රීතිය

මුල පදයේ අග සහ අග පදයේ මුල සමාන ස්වර ඇති විට ඒ දෙක ම එකතු ව එම වර්ගයේ ම එක් දීර්ඝයක් වේ.

ස්වර පිහිටීම හා සන්ධිපද

උදා:-	අ	+	අ	=	ආ
	අ	+	ආ	=	ආ
	ආ	+	අ	=	ආ
	ආ	+	ආ	=	ආ

අනෙක් ඊ ඊ ශ්‍රී ල ස්වර ද මේ ක්‍රමයෙන් පැවති විට ඒවායේ දීර්ඝය වේ.

$$\text{පරම} + \text{ආනන්ද} > \text{පරම} + \text{අ} + \text{ආ} + \text{නන්ද} > \text{පරම} + \text{ආ} + \text{නන්ද} = \text{පරමානන්ද}$$

$$\text{විද්‍යා} + \text{අලංකාර} = \text{විද්‍යාලංකාර}$$

$$\text{ශාලා} + \text{අධිපති} = \text{ශාලාධිපති}$$

2. ව්‍යංජන සන්ධිය

සන්ධි වන පද දෙකෙහි ව්‍යංජන අක්ෂර මුල් වී සැදෙන සන්ධිය ව්‍යංජන සන්ධි නම් වේ. ලෝප, ආදේශ, ද්විත්ව ආදි රීති එම සන්ධියට ද එලෙස ම බලපානු ඇත.

$$\text{උදා:- } \text{වාක්} + \text{ඈශ්} = \text{වාගීශ්}$$

සන්ධි රීතිය

ස්වරයක් පරකල්හි මුලින් යෙදී ඇති අසෝෂයට එම වර්ගයේ ම සෝෂය ආදේශ වේ.

උදා:-

අභෝෂ + ස්වර (අ, ආ, ඞ, ඞී ආදී)

↓
භෝෂ

එනම් ක ජ ට ත ප යන අභෝෂයන්ට පිළිවෙලින්
ග ජ ට ද ව භෝෂයෝ වෙති.

වාක් + අර්ථ: > වාග් + අර්ථ: = වාගර්ථ:

අච් + අන්ත: > අඤ් + අන්ත: = අඤන්ත:

භද් + අඤ්ඤ: > භද්ඤ් + අඤ්ඤ: = භද්ඤ්ඤ:

මහත් + ඞදම් > මහද්ඤ් + ඞදම් = මහද්දිදම්

කකුච් + අත්ර > කකුච්ඤ් + අත්ර = කකුච්ඤ්

3. අනුස්ථාන සන්ධිය

අනුස්ථානය හෙවත් 'ඨ' (බින්දුව) මුල් වී සෑදෙන සන්ධිය අනුස්ථාන සන්ධි නම් වේ. ව්‍යාකර්ෂණ සන්ධියේ ම කොටසක් වන මෙය ද, ලෝප - ආදේශ ආදී රීතිවලට අනුගත වේ.

උදා:- කිං + අස්ති = කිමස්ති

සන්ධි රීතිය

ස්ථානයක් පරිකල්පිත මූලික යෙදී ඇති අනුස්ථානයට (බින්දුවට) 'ඨ' ආදේශ වේ.

උදා:-

ඨ + ස්වර

↓
ඤ්

ඞද් + ආසනම් > ඞදම් + ආසනම් = ඞද්ඤ්ආසනම්

ගුහ් + ආගඤ්ඤති > ගුහ්ඤ් + ආගඤ්ඤති = ගුහ්ඤ්ආගඤ්ඤති

ඤ්ඤ + ආදාය > ඤ්ඤම් + ආදාය = ඤ්ඤ්ආදාය

4. විසර්ග සන්ධිය

විසර්ගය (ඞ) සංස්කෘත නාමපදවලට විශේෂ වූවකි. එම විසර්ගය මූලික වී ලෝප, ආදේශාදී ක්‍රමවලින් සෑදෙන සන්ධිය විසර්ග සන්ධි නම් වේ. මුල් පදයේ විසර්ගය යෙදී තිබීම මෙහි මූලික ලක්ෂණයකි.

උදා:- කවි: + ආති = කවි:රෙති

02. පහත සඳහන් වාක්‍ය සිංහලයට නඟන්න. ඉරි ඇදි පද විසන්ධි කොට දක්වන්න.

1. ජනා: දානෙන පරමානන්දං ලබන්ති ।
2. ජනාධිප: පරෙද්‍යු: විදේශමගඡ්ඡත් ।
3. ප්‍රමාතෙ ඒව මුනිරාගඡ්ඡති ආශ්‍රමම් ।
4. වර්ෂාකාලෙ සර්වත්‍ර වායුර්වාති ।
5. ච්චෙ ඡාත්‍ර ත්වං නිත්‍යං සත්‍යං වද ।
6. ගුරව: පාඨාලයාත් ආගඡ්ඡන්ති අහං ।
7. උත්පීඨිකායාං ඡාත්‍රස්‍ය පුස්තකමස්ති ।
8. ච්චාතදේශෙ ජනා: ගජානනං චූජයන්ති ।
9. කූෂීවලා: සර්වදා ඒව උඤ්ජමාගඡ්ඡන්ති ।
10. පරාකරමසමුද්‍ර: කිල සින්ධූපමාන: ච්චිති ජනා: වදන්ති ।

භාවිතයට

සුචාර්චි ඡෙත් ත්‍යජෙද්විද්‍යාං - විද්‍යාර්චි ඡෙත් ත්‍යජෙත් සුචරම් ।
සුචාර්චින: කුතො විද්‍යා - කුතො විද්‍යාර්චින: සුචරම් ॥

සැප කැමැත්තේ නම් ඉගෙනුම අත්හරින්නේ ය. ඉගෙනුම කැමැත්තෙහි නම් සැප අත්හරින්නේ ය. සැප කැමැත්තහුට ඉගෙනුමක් කොයින් ද?, ඉගෙනුම කැමැත්තහුට සැපක් කොයින් ද?.